

Musikalsk Høybråtenpris

Årets mottaker av Høybråten-prisen ble Jan G. Haanæs, drivkraften bak Jazz på Vardeheim siden 2006.

ROLF E. WULFF

Tradisjonen tro delte Lions Club Oslo/Høybråten ut prisen under klubbens årlige julebord på Vardeheim.

– Årets Høybråten-prisvinner er en sann ildsjel. Han har i 13 år skapt stemning for Høybråten-beboere og for mennesker langt utenfor Høybråtens grenser, slo president i Lions Club Oslo Høybråten, Geir Johansen fast.

Satt Høybråten på kartet

– En person som med andre ord kvalifiserer både for sin ekstraordinære innsats og for å ha gjort Høybråten kjent utenom det vanlige samfunnsmessige sammenheng. Han har samlet folk på Høybråten flere ganger i året – ofte de samme menneskene, men også mange nye, nysgjerrige og interesserte personer – personer med sans for musikk, dunkel belysning og noe godt i glasset, la Johansen til.

Og fortsatte:

– Jazz på Vardeheim har blitt et kultur- og kultbegrep i henholdsvis Groruddalen og innenfor Oslos jazzmiljø. Mange etablerte musikere har spilt på Vardeheim i tillegg til vår egen Kjell Eriksen og hans septett – Laila Dalset, Jazz Mania, Paul Weeden og Totti Berg for å nevne noen. Og i tillegg er Jazz på Vardeheim det nærmeste vi Høybråten-beboere kommer til en lokal pub – med jazz attåt.

Ydmyk og rørt

Hovedpersonen selv synes det var stor stas å motta Høybråten-prisen.

– Jeg er ydmyk og veldig stolt. Tusen takk skal dere ha. Tenk å gi denne prisen til en som bare har bodd på Høybråten i 53 år – ja, for det skal visst nok ikke være

” Jan er en sann ildsjel. Han har i 13 år skapt stemning for Høybråtens beboere og for folk langt utenfor Høybråtens grenser.

MUSIKALSK HEDER: Egil Martinsen, leder for Høybråten-priskomiteen (t.v.) og president i Lions Club Oslo/Høybråten, Geir Johansen, sto for overrekkelsen av årets Høybråten-pris til Jan G. Haanæs, drivkraften bak Jazz på Vardeheim.

lenge nok til å være kvalifisert til hedersbetegningen ekte Høybråten-beboer, fleipet Jan G. Haanæs da han med stor glede tok i mot årets pris.

Musikalske venner

– Han fortalte kort om Jazz på Vardeheims historie. Den som begynte med at Eilif Holen etter mange års opphold i utlandet ønsket å invitere fem venner til juleselskap – med beskjed om å ta med seg sitt instrument. Det skjedde 28. desember 1975 og de var ikke ferdige med å jamme sammen før klokken 06.00 på morgenen. Julen etter ble det hele gjentatt, nå med flere musikere invitert. En tradisjon var i gang. Men etter 10 år ble Eilifs hus for lite og han inviterte derfor sine musikalske venner og venners venner til Vardeheim for å spille jazz, nyte lapskaus og nippe til noe attåt!

Gruppen Jazz Mania ble dannet som en følge av dette. Og i 1986,

med Høybråten-gutten Roar Hartung i spissen for bandet, stiftet de klubben Jazz på Vardeheim med klubbkvelder en gang i måneden, hvor også inviterte gjestesolister underholdt. I 1991 overtok jazzgitaristen Jan Berger. Men da han flyttet utenlands året etter var det ingen som ønsket å ta over. Men så kom Eilif Holen på banen igjen og gjenåpnet klubben i 1992, og han holdt det gående fram til 2005 da han spilte sin siste tone med sin saksofon i avskjedskonserten.

En medlemsklubb

Samme året kom Jan G. Haanæs på banen sammen med kona Anne-Lise og Terje Kleven.

– Vi gjorde Jazz på Vardeheim til en medlemsklubb i 2006 med meg selv som leder, og siden har jeg ikke sluppet til noen av alle de som gjerne vil overta, humrer Jan.

Fra å være et møtested for et husorkester og inviterte gjesteband med påfølgende jam sessions, kunne de etter hvert tilby

klubbens medlemmer et program som spenner fra New Orleans til Django Reinharths gitarjazz. Og i dag fremstår Jazz på Vardeheim som et kultur- og kultbegrep i Groruddalen og innenfor Oslos jazzmiljø.

Klubben har blant annet fått jazzmusiker og musikk anmelder Erling Wicklund til å slå fast at klubben er et av de aller beste spillestedene i Oslo for utøvende musikere, og den har et rykte på seg blant jazzmusikerne for å ha byens beste og mest lyttende publikum.

Jazzklubbens æresmedlem

At Jazz på Vardeheim har en så god standing i jazzmiljøet hjelper godt på når Haanæs og kompani skal forsøke å balansere bøkene.

– Det er ikke bare, bare å drive en slik klubb. Men vi overlever økonomisk blant annet fordi jazzmusikere har en fantastisk innstilling til klubben. Alle opptre langt under sine standardhonorarer – rett og slett for å få spille hos oss. Det

” Jeg er ydmyk og veldig stolt over å motta Høybråten-prisen.

Jan G. Haanæs

er helt fantastisk, påpeker årets prisvinner – som ikke minst er stolt over at klubben også var den første som engasjerte den nå verdenskjente norske klarinettisten Felix Peikli.

– Det er svært mange å takke for at vi får til dette. En gjeng med uunnværlige frivillige. Og selvsagt kona. Men jeg må få lov til å nevne en spesiell mann. En som virkelig rager. Legenden, jazzklubbens æresmedlem og klubbens glødende støttespiller gjennom alle år. Høybråtens egen Kjell Eriksen – som var en av de fem gjestene Eilif Holen inviterte til juleselskapet i 1976, avslutter Jan G. Haanæs.